

Jozo Lovrić Jadrijev*

ISSN (0469-6255)
(163-166)

Priča MAGLA U KONALU

A Story
FOG IN THE CHANNEL

UDK 886.2

Noć se još sa zorom nadmeće. More kao ulje; tek s vremena na vrijeme uzdahne. Ni stroj se ne čuje. Na zapovjedničkom mostu uobičajeno. Za kormilom kormilar, a drugi časnik stoji naslonjen čelom na staklo kormilarnice. Štitnik kape dođe mu kao jastuk. Možda drijema, a možda sanjari. Kormilar ga oslovi: "Kapetane!" Ne reagira. Ponovi glasnije: "K a p e t a n e ! " Tad se trgne i protegne:

- Što je, **Luko?** Oli ti se pripovijeda?!
- Nije, nego...zora će, a nekako je još skuro.
- Ne perikulaj! Do' će ti smjena na vrijeme. Već je bilo "kvarat šjor"². Kolega ti kuha kafu. I mi ćemo srknut.

- Što se tega tiče, mogu ja produži' još čet'r ure. Nego, čuli ste ga kako fišća³. Magla je neđe okolo nas.

- Ispred nas! Zato otvori oči, pa malo u busulu⁴, malo ispred prove⁵. Već smo ušli u banak⁶. Ostat ćemo mi lijepo š njima popit kafu dok se ovo malo ne raščisti. Ma, mogli su više doć. Pasala je ura.

- E, reko san ja.
- Roga si reko! Reko si da možeš još jednu gvardiju.

- Ma, to se tako reče!
- E, znan je moju čeljad. Kad se njima pripovijeda, nije to radi divertimenta... Nego, valjalo bi kalat brzinu. A bolje da to zapovidi **Chief**⁸, ovo je već njegova gvardija.

- Ma, što ćemo kalavat, kad se jedva mičemo. Utijavamo more. Ne idemo više od šes' milja.

- Muči pametnjakoviću, i gledaj u busulu! Kad si ti to položio ispit od kapetana?!

Kormilar, uvrijeđen, zašuti. **Drug**⁹ izade na krilo mosta i pozorno osluškuje. Nemiran je. Ništa više od sanjerenja. Valja se uhvatiti u koštač s problemima. Uđe u kormilarnicu i tiho opsuje:

- Vazda ođe ovako: oli je fortuno¹⁰ da se pomoliš Svecu, oli je magla pa je ko u rogu.

U očekivanju smjene, minute su tvarne. Svaka sljedeća je skuplja. Bolje ih je ne brojiti. Zato kormilar pokušava skrenuti pozornost u drugom smjeru, ali grijesi:

- Baren je bunaca¹¹, pa se lijepo spava.
- I čekaš kad će ti nečija prova ulećet u kabinu! De ti je kolega!? Nema ni njega, ni kafe! Bit će da nije ni probudio **Chief**! Bit će zaspao! ... (više niza skale) ... **Timunjer!**¹² ... **Baule!!!** ... Donesi više tu kafu, jesli li me čuo!!!

Baule ulazi, zbuđen i zaduhan, bez *kogume* i šalica.

- Što je, de si dosad?! Oli si iskrenuo kogumu? ... I de je *chief*, jesli li ga zaboravio probudit, nesretni **Baule**?

- Probudio san ga ... to jesan nijesan. Ma, jesan jesan, samo .. neće da iziđe. Neće nikako. Evo, dosad sam ga nagovar'o, pa ništa. Nijesan ni kafu skuho. Oprostite, kapetane, molim vas!

- Zašto neće da iziđe? Koji mu je vrag?
- Govori da vidi svijet kako na dlanu, u dušu, i da ga hoće spasiti.

- Ko će nas spasiti u ovoj magli? Ajde, podi mu rijet da je magla!

- Zaludu kapetane, vjerujte mi. Zaključ'o se u kabinu i više ne odgovara.

- Uh, boga mu, opet ga je uhitilo ... Pođi probudit **Barbu**¹³ i sve mu ispripoviđi. Reci da san te ja poslo.

Baule otrči, a neka se čudna neizvjesnost uvuče u kormilarnicu. Magla pomalo grize u nosnicama. Ipak, nije previše gusta, a i dan je svanuo. Dobra stara parna *utija* glaća more jednakom sporošću. **Drugi** se nešto premišlja, a onda odlučno zakorači, puhne u doglasnu cijev i, kad dobije odziv, javi u strojarnicu: "Stavite na pola snage, magla je!" Zatim istu zapovijed ponovi brodskim telegrafom, uz njegovo uobičajeno zvonjanje. Sve što je trebalo učiniti, učinjeno je. Napetost je popustila. Ne gine mu još jedna gvardija, to je sada jasno. Još se jedino čeka dolazak i reakcije zapovjednika.

*Jozo Lovrić Jadrijev, Dubrovnik

U toj nijemoj tišini začuje se škripa drvenih stuba koje vode u *chartroom*¹⁴. Kormilar prozbori: "Evo Barbe!"

U vratima se, međutim, pojavi *Chief* u havajskoj košulji kratkih rukava. Iza njega stupa novi kormilar, sav zbuđen i uznemiren, i gestikulirajući poskrivečki daje do znanja da on za ovo nije ništa kriv.

Chief se sporim korakom približi prednjoj stjenki kormilarnice, baci pogled kroz okno i prozbori:

- Dobro jutro gospodo! Kako je vanka, a? Ima nešto magle. Ma, dignut će se ona čim se razdani. Pa kako je pasala gvardija?

Drugi, još pod dojmom iznenađenja, kao da je zanijemio, a onda, uzdajući se u skori dolazak zapovjednika, prasne:

- Magla, magla, *Chief*. Svuđe oko nas fiščaju! Zazy'o san *Barbu* da dođe na ponat¹⁵. Neka on preuzme komandu.

- Ma kakav *Barba*, čovječe! Pušti ga da spi! Ja ću preuzet komandu.

- Ne može tako, *Chief*. Zvo san ga i što ću mu sad riješiti?

- Reci što-mu-drago! Ja iden kontrolat poziciju.-...I zamakne u *chartroom*.

U kormilarnici je prava konsternacija. *Drugi* se hvata za glavu i potiho zapomaže: "Bože, usliši molitvu moju i vapaj moj k tebi da dođe!"

Uto pristiže **Baule** sa zgotovljenom kavom:

- Kafa je gotova. Učinio sam malo više, i za *Barbu*.

- Đe je više - zavapi *Drugi*-kad će više?!

- Sad će, sad će, eno se oblači. Hoćeće li da vam dodam kikaru?

Iz *chartrooma* se prolomi stravičan krik: "Što je ovo??? Kakva je ovo pozicija??? Navegate s krivijen kartama!! Đe je Pacifik??? *Drugi*, iskrat će vas u prvom portu¹⁶! Matrikulu¹⁷, pa mrš doma!!" I *Chief* uleti u kormilarnicu, unevjerjena pogleda:

- Timunjer, tristipet grada¹⁸ desno!

U kormilarnici tajac. Svi stoje kao ukopani. Jadni **Baule**, s *gvantijerom* u jednoj i s *kikarom* u drugoj ruci, doimlje se kao živa slika. Kormilar **Luko** šeće pogledom od jednoga do drugoga, očekujući da mu netko od "normalnih" autoritativno zabrani činiti gluposti. Međutim, nitko ni da zucne. *Chief* se razbjesni:

- Kretinu, jesli li me čuo?! Ponovi komandu!!!

- Tristipet desno, šjor!- Ali **Luko** ne okreće kolo.

- Što je? Zašto ne vrtiš?

- Zakrklo, šjor.

- Što je zakrklo, što?! Hoćeš li i ti matrikulu u prvom portu? Poć hranit pra(s)ce i okopavat lozu?!

- Makineta¹⁹, šjor.

- Koja makineta? Što se ti u to intendiš?!

- Makineta od timuna. Tokat će zazvat *Kapa*²⁰.

- Ti ćeš meni davat deke! Daj mi timun!²¹ - I zaleti se da izgura kormilara.

Scena kao da je odjenom oživjela. Kormilar se **Baule** sudari sa *Chiefom* i izlje mu kavu po havajskoj košulji. *Drugi*, i novoprdošli kormilar, čvrsto ga zgrabe.

Pokušavaju mu tobže otkopčati košulju da ga vrela kava ne opari, dok on dreći kao da ga deru:

- Puštite me luđaci, manijaci, hudobe! Razbit ćete brod, razbit ćete svijet, neznalice! Đe vam je Pacifik, đe su Havaji?! Krive karte duperate, krive zvijezde, sve krivo! Nikoga da uvjerim! *Mille e non piu mille!*²² I ko će ostat? Ko će bacit tramvaje u more, kad prođe potop? To je eletrika, to se ne da popravit! Žuti tramvaji u modroj dubini! Ko će to??!!

Pojavi se *Barba* i hodajući na prstima prišulja se u kormilarnicu. Zatečen fizičkim obračunom koji se pred njegovim očima zbiva, a koji ipak nije očekivao, zastane u nedoumici, oklijevajući. Na njemu je da smiri situaciju, ali i da rješi problem. Lako je s mornarima. Oni poštju zapovjednika kao vlastita oca, makar im i ne bio drag. Ali s časnicima je drukčije; tu treba strogosti ali i takta, puno takta. A, što kad časnik "otkači"? I to baš prvi časnik palube, najveći autoritet iza njega. O tome nikad nije razmišljao, iako je o ovom prvom časniku čuo podužu priču. No, mislio je da se radi o pretjerivanjima. Eto, sad se dogodilo. Pribere se, uzdahne i nakašlje se:

- **Baule**, jesli li ostavio malo kafe i za mene? Ili si je svu izlio *Chiefu* u skuto?

- Napali me, *Barba*, -zaurla *Chief*.-Zalili me kafom i zgrabilii! To su divljaci ..i luđaci. Valja ih iskrat, u prvom portu! Odma!!!

- Ma neće baš bit tako, je li, *Drugi*?

- *Barba* moj, dogodila se dizgracija. Prolila se nehotice kafa *Chiefu* po prsima. Sve mu je gola rana.

- Daj da vidin. Uh, bora ti, ovo je grubo. Ovo valja lječiti, lječiti i mirovat. Ništa od gvardije, *Chief*. U kabinu, i neka vam *Treći*²³ to namaže balzamom i infaša.

- Vidite što su mi učinili! Oni su mahniti, oni su opasni. Valja ih iskrat! Ma, ja ću to sredit. Sad iman vremena, aha!! Tu su se zafrknuli! Napisat ću izvještaj da se više neće lako imbarcat²⁴. Nego, *Barba*, duperaju krive karte, znate li to? Ko zna de smo!? Još je i magla!

- Ne perikulajte vi ništa, *Chief*. Uziman ja komandu u svoje ruke.

- Tako, tako! Iden ja u kabinu. Timunjer, hodi, pomozi mi!... A vi drugi, zaboravite pomorstvo! Kopat, kopat zemlju i čistit košare!!

Čim su zamakli niza stube svima se otme uzdah olakšanja, kao poslije fortunala. Zapovjednik je vidno zadovoljan, čak ponosan:

- A, što sam ga smirio! Altroke psiholozi i psihiyatriti! Je li, *Drugi*, reci svome *Barbi*, ako nećeš da te zauprav iskrca, nijesi baš bio s njime fin?!

- Čio je okrenut brod! U **Konalu**! Bože sačuvaj!

- Pušti, pušti, apena smo ušli. I nije baš trebalo stavit ruke na njega, e?

- Zgrabio je timun, *Barba*! Dobro smo ovo izveli. **Baule** je bio "za pet". I to bez dogovora.

- Jesi Lopuđanin, **Baule**, pravi si!

- Toka se snać, *Barba*, onda kad je gusto.

- E,e, toka se snać....*Drugi*, stavi provu na Plymouth, a ti, **Baule**, pođi zazvat *Telegrafistu*²⁵. On govori da nikad ne spava, da vazda sluša. E, pa neka me sad posluša.

- A, što će mi rijet?
- Da nam treba treći za partitu preferansa!...Mrš, megafonu jedan! Ti bi malo kundurovo, je li?!...Ja će mi rijet. Ti ga samo zovi.
- Dobro, *Barba!* ... I **Baule** ode pokunjen.

Drugi je izvršio zapovijed, odredio novi kurs i skrenuo brod prema Plymouthu. I on bi želio znati što to zapovjednik smjera, ali se ne usuđuje zapitati. Tek kašljucanjem daje do znanja da je i on tu. Zapovjednika, poznatog po šalamama i još više po psinama, počelo je sve ovo pomalo zabavljati, pa, da bi povećao napetost, namjerno preskače na drugu temu:

- Dobro se razdanilo. A, i magle se digla. Baš imamo fini vijad²⁶. Hajde, daj "svom snagom naprijed". Imamo hoda do Plymoutha.

- A, što ćemo tamo, *Barba*?

- Viđi ti njega! On bi pregovaro? Izvrši komandu ili će ti matrikulu zabit u zube, da je nosiš doma k'o kučak!

Drugi podvuće repicu, puhne u doglasnu cijev, dojavlja zapovijed, zatim je ponovi brodskim telegrafom i ukiplja se uz okno kormilarnice. Još jedanput mu je prisjela njegova pomorska vokacija, koju je otac pokušavao iz njega istjerati remenom po guzici, a majka molbama i očenašima. Lud zapovjednik, lud prvi oficir, luda obojica. Neka mu sad!

Vrijeme prolazi u mučnoj tišini. *Drugi* zagleda kompas. Ne da se. "Jedan grad desno!" Kormilar odgovori: "Jedan grad desno, šjor!" Tako, da se zna da i on zapovijeda.

Konačno, **Baule** dovodi *Telegrafista*, teturavog i još potpuno bunovnog:

- Evo me, *Barba!* Što se dogodilo?
- Javi *Coast-guardu*²⁷ u Plymouth da imamo bolesnika na brodu. Neka na sidrište, kad arivamo, pošalju liječnika...psihiyatru...i bolničare.
- Orka pipa, neko je poludio! Ko je, ko je? Da nije *Kogo*²⁸, s onelikijem nožima i sjekirama??!!
- Nije *Kogo*. I nikome ni riječi! Jezik za zube ... svili!!! Neću da mi posada od ovoga učini komediju. . Jesmo li dakordo!??...Ako se štogoć prije vremena obazna, svi ste mi na tiru! A ja mislin da znate što to hoće rijet...

I tako se ova *buraška*²⁹ na zapovjedničkom mostu našega poznanika *vapora*³⁰ na neko vrijeme primirila. Svi su otišli svojim poslom, bolje reći "u krpine". Na mostu su ostali samo *Drugi*, koji je produžio *gvardiju* za još četiri ure, i nova smjena kormilara. Magla se sasvim digla. I bila bi to dozlaboga dosadna straža da nije bilo znatiželje. *Drugi* je u sebi odlučio iskoristiti svoj trenutačni položaj najvišeg rangiranog palubnog časnika iza zapovjednika i osobno nadgledati operaciju "odstranjivanja" prvog časnika (u luđačkoj košulji, dabogda!), makar zakoračio i u treću *gvardiju* zaredom, pa je s potajnim zadovoljstvom nastavio zuriti ispred prove.

Nije se još ni stišalo lombrcanje sidrenog lanca, a zapovjednik se pojavi na mostu:

- Treći, podi skalat buškainu³¹ i pričekaj *Coast-guard*. Dovedi ih drito na ponat. S nikjem ni riječi, jesli li me razumio!?

Treći, koji je bio došao na most da smjeni Drugoga u straži, a ovaj ga autoritativno "otpilio", poslušno promrmlja: "Dobro, šjor!" i otiđe na zadatak. Vrijeme

sporo prolazi i zapovjednik, dobro procjenjujući znatiželju prisutnih, namjerno zagrijava atmosferu:

- Sad valja bit meštar od ceremonije. *Drugi*, ti ćeš poći š njima u kabinu. Uzmi master-kjuc³². Nikad se ne zna. Možda se zaključo iznutra. Nećemo razvaljivat vrata. I nemoj stavljat ruke na njega! Dosta je bilo!

- Ma, Barba, što sam drugo mog'o! Čio je okrenut brod. Mislio je da smo na Pacifiku!

- Ala da, nije ti bilo krivo malo ga izbubat. Znam te puško kad si pištolj bilal! Sad valja bit fin i uviđavan. Bolest je bolest i svakog bolesnika valja kompatiškat.

S donje palube se začuju glasovi a zatim koraci kako se penju po stubama. Sve je puno isčekivanja. Prvi ulazi časnik *Coast-garda*, zatim trojica u civilu, s nekakvima torbama i zamotuljcima, i konačno..... *Chief*. Odjeven je bespriječorno u modru časničku odoru, s kapom i tamnom kravatom. Svi se zabezeknu. Zapovjednikovo lice poprimi zelenkastu boju kao da ga je netom udarila kap. Još i muca. *Chief* pokaže rukom na zapovjednika i obrati se došljacima:

- Gospodo, evo vašeg pacijenta!

Zapovjednik se trzne i instinkтивno ustukne. Zatim se zaleti prema *Chiefu* s krvoločnim izrazom u očima:

- Ku..kurvin sine...uto..utopit ču te!!!!

Drugi iskorači da mu prepriječi put, ali su dva pridošla macana bili hitriji. Čvrsto zgrabe zapovjednika i saviju mu ruke iza leđa. Tad mu pristupi i treći pridošli, očito liječnik:

- Zašto se ljudite, gospodine? Mi vam samo želimo pomoći.

Zapovjedniku oči tek što nisu iskočile iz duplja:

- Kome pomoći??!! Pa on je lud!!!

- Tko je lud?

- Pa on, *Chief*...*Chief Mate*!

- Zar on? No dobro, i njega ćemo kasnije pregledati.

- Ma što kasnije!!! Vodite ga odmah! Brod nije ludnica! *Drugi*, reci im što je na stvari!

- Što to, *Barba*?

- Nemoj zajebavat, mulac! Zašto si me poslo zvat?!

- A to!...Jest, gospodo, pozvao sam na most Zapovjednika jer se Prvi časnik počeo čudno ponašati.

- Kako to "čudno ponašati" - sumnjičavo će liječnik.

- Pa...mislio je da smo na Pacifiku, na primjer.

- Nisam ja mislio da smo na Pacifiku, nego su oni navegali po krivim kartama. Zato sam ja pozvao Zapovjednika, a on je onda počeo ludovati.

- Tko je zapravo pozvao Zapovjednika??

- JA!- oba će časnika uglaš.

- Pa, je li vidite tko je ovde lud! - zaurliče zapovjednik, pokušavajući se oteti čuvarima.

- Ne vidim - ...vrlo profesionalno odgovori liječnik.

Situacija je postala mučna. Zapovjednika drže dvojica, a Prvi i Drugi časnik gledaju jedan na drugoga kao prasac na sjekiru. Kormilar je odmah na početku eskvirao na krilo mosta pa pomno motri da se usidreni brod ne bi kojim slučajem sam sa sobom sudario. Dvojica glavnih iz pridošle ekipe povukli su se na konzultacije. Međusobno se došaptavaju i vrte glavama. Konačno, časnik *Coast-guarda* istupi:

- Tko je poslao poziv *Coast-guardu* za intervenciju?
- *Telegrafist!*- svi će naši u jedan glas.
- Neka onda dođe na most!

Kormilara s krila mosta poslali su po njega.U međuvremenu u kormilarnici kao da se prikazuje neka fantazmagorija. Zapovjednika krote kao divlju zvijer, prvi časnik stoji sa strane uvrijedeno i "fuj", a Drugi, kuncut, izigrava foru "tko vas pozna". Engleska ekipa glumi džentlmene, samo se ne zna kome. Jer: sve je ludo oko nas.

Ne zna se koliko je i kako kormilar *Telegrafistu* uspio rastumačiti stvar. No kad je ovaj ugledao ukrocenu goropadnicu, pardon, Zapovjednika, otme mu se nekako veselo:"Asti Mande"! Zapovjednik rikne:

- Reci, ko ti je naredio da ih pozoveš!!
- Reci! -...ponovi Prvi časnik.
- Vi....
- Vidite li sad- opali Prvi časnik kao iz topa - da sam vas **ja** pozvao. Dosta je više ove glupe i nedolične igre, molim lijepo!

Zapovjednik se na ovu izjavu tako *prucne* da macani zeteturaju, i pljune na *Chiefa*. Pogodi, međutim, liječnika, koji mu se približavao, posred lica. Ovaj džentlmenski odvrati's "Fuck yourself!", otvorи torbu, uzme gazu i profesionalno se obriše.

Ispitivanje preuzme časnik *Coast-guarda* i uputi pitanje *Telegrafistu*:

- Recite, molim vas, precizno osobu koja vam je naredila da uputite poziv!
- Kapetan **Luko Brčina!**
- Who is Captain **Luk Bič..Bič...**
- J A!...zaurlaju istodobno oba osumnjičena.
- Let leave it! Let leave it!!....Recite , molim vas, je li onaj koji vam je naredio, spomenuo, možda, o kojem je bolesniku riječ?
- Ne, nije. Rekao je samo da nije kuhan.
- Why?...Zašto baš kuhan?
- Pa on ima svakavih noževa i sjekira, i sve je to oštro, very sharp.
- Thank you!

Nakon ove očito uspješne istrage, "vlasti" su se povukle na vijećanje. Bilo je tu klimanja i odmahivanja glavom, i podozrivog pogledivanja, sve to uz prigušen govor i poneki glasniji "Yes" i "No". Mora da je odluka pala, jer su se oba "dužnosnika" uputili ravno k Prvom časniku, a lica su im odavala krajnju ljubaznost i finoću. Prvi je časnik pak zasjao od sreće.No, kad su mu se približili, zgrabe ga jedan za jednu a drugi za drugu ruku i potpuno ga imobiliziraju. Zapovjednik nato zavapi:

- Hvala Bogu svevišnjemu!! Doktore, recite ovim "sestricama" da me puste!
- Sorry, gospodo! - odvrati smireno liječnik. - Iz vašeg ponašanja, odgovora i cijelokunog toka istrage nije se moglo s dovoljnom preciznošću dijagnosticirati narav bolesti, niti identificirati bolesnika. Možda čak ni broj oboljelih.
- Zato vam - preuzme riječ časnik *Coast-guarda* - gospodine Kapetane i gospodine Prvi časniče,

naređujem, u ime Njezina Veličanstva, da nas bez ikakva otpora slijedite do psihiatrijske bolnice u Plymouthu, gdje će nad vama biti obavljeno vještačenje.

Među "pacijentima" zavlada opća konsternacija i apatija. Zapovjednik zaklopio kapke i mrmrlja:"Što mi je ovo trebalo?! Mogo sam ga lijepo zatvorit u kabini i čekat do prvoga porta!" Prvi časnik kao da je zadovoljan; ali on je lud. Oba odlaze ne pružajući otpora.

Netom se most ispraznio, drugi časnik podvikne kormilaru na krilu mosta:

- *Timunjer*, nađi mi *Trećega!*
- Tu je, štor! Tu je kala menel!
- Neka dođe!

Treći pristupi i hoće nešto da zausti. *Drug* ga preduhitri:

- Čuješ, mladiću! Od danas gvardija šest i šest. I ni riječi više!!

Tumač (dubrovačkih) mornarskih izraza

1. **Kono, Konala** - Kanal La Manche
2. "**kvarat, šjor**" - ovim pozivom kormilar (odnosno mazač), uz kucanje na vrata kabine, budi časnika koji za petnaest minuta ima stupiti na stražu
3. **fišcati** - trubiti, oglašavati se brodskom sirenom
4. **busula** - kompas
5. **prova** - pramac broda
6. **banak** (magle) - niski izolirani oblak (krpa) magle
7. **gvardija** - straža
8. **Chief** - uobičajeni naziv za prvoga časnika palube
9. **Drug** - uobičajeni naziv za drugog časnika
10. **fortuno** - oluja
11. **bunaca** - utiha
12. **Timunjer** - uobičajeni naziv za kormilara
13. **Barba** - uobičajeni naziv za zapovjednika
14. **chartroom** - prostorija do kormilarnice u kojoj se pohranjuju i razastiru pomorske karte po kojima se obavlja navigacija
15. **ponat, ponta** - u ovom slučaju zapovjedički most
16. **porat, porta** - luka, pristanište
17. **matrikula** - moreplovnica
18. **grad** - stupanj
19. **makineta** - parni kormilarski stroj
20. **Kapo** - uobičajeni naziv za upravitelja stroja
21. **timun** - kormilo
22. "**mille e non piu mille**" - praznovjerje koje tvrdi da svijet neće preći u treće tisućljeće
23. **Treći** - uobičajeni naziv za trećeg časnika
24. **imbarkati se** - ukrcati se na brod za člana posade
25. **Telegrafist** - uobičajeni naziv za radiočasnika
26. **vijađ** - putovanje
27. **Coast-guard** - (britanska) obalna straža
28. **Kogo** - uobičajeni naziv za kuhara
29. **buraška** - kratkotrajno nevrijeme
30. **vapor** - parobord
31. **buškaina** - jakovljica (jakobica), prenosne brodske ljestve od konopa i drvenih prečki, a koje se spuštaju niz bok broda radi pristupa na palubu
32. **master ključ** - ključ koji otvara brave svih prostorija